

בתי המשפט

א 031360/05		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
תאריך: 31/01/2006		כב' השופט שטרק פאול	בפני:

בעניין: 1. אליעזר גנני

2. אצר עבודות קבלניות בע"מ

תובעים

- נ ג ד -

1. יורם אשל

2. אל גותים בע"מ

נתבעים

להחלטה במחוזי (2005-02-22): בשא 2159/05 אליעזר גנני נ' יורם אשל שופטים: יהודה זפט, עו"ד: ארז הרכבי
להחלטה בשלום (2006-12-27): תא 39104/06 גנני אליעזר נ' אשל יורם שופטים: נועה גרוסמן, עו"ד: הרכבי
להחלטה במחוזי (2009-12-17): תא 05--1085 אליעזר גנני נ' יורם אשל שופטים: רות רונן
לפסק-דין במחוזי (2010-01-12): תא 05--1085 אליעזר גנני נ' יורם אשל שופטים: רות רונן

החלטה**א. רקע עובדתי**

1. הנתבעים הגישו מספר בקשות ביניהם:

- א. בקשה לדחות התביעה על הסף.
- ב. בקשה למחיקת התביעה על הסף.
- ג. בקשה להעברת התביעה לסדר דין רגיל.
- ד. בקשה לחייב התובעים בהפקדת ערבות.
- ה. בקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנה.

כפי שיובהר לעיל הבקשה המהותית הינה הבקשה לדחייה על הסף מחמת התיישנות התביעה.

2. בקיצור נמרץ ניתן לסכם את העובדות התביעה כלהלן:

- א. התובעים מייצרים מחסומי דרך.
- ב. הנתבע מס' 1 עבד אצל התובעים.
- ג. הנתבעים התחילו ליצור מחסומים אשר היו תיקו דגם המחסומים המיוצרים עם התובעים.
- ד. הנתבעים פתחו בהליכים כנגד התובעים. ביום 3.2.94 נתפסו ע"י ב"כ הנתבעים 37 מחסומי דרך נשוא כתב התביעה המונח לפני.
- ה. ב- 23.12.97 נדחתה תביעת הנתבעים.
- ו. במתן פסה"ד התובעים ניסו לממש את הערבות באמצעות כינס הנכסים.
- ז. הוגשה בש"א 14769/02 למימוש הערבויות אשר נדחתה ביום 31.12.02 מאחר והכתובת הנכונה לבקשה היתה הנתבעים ולא כונס הנכסים. יתרה מכך לא נטענה באותה בקשה דרישה לקבלת המחסומים וסירוב הנתבעים להחזירם.
- ח. הנתבעים טענו באוזני התובעים שהמחסומים נאבדו לכן תביעת התובעים נוכחית.

ב. טענת הנתבעים

- 3. הנתבעים טוענים שהתובעים ויתרו על המחסומים בעת שהעדיפו את מימוש הערבות.
- 4. התובעים טוענים כנגד טענת "ויתור", שהם ביקשו לממש הערבות לאחר הודעת הנתבעים שהמחסומים נאבדו. יצוין שטענה זאת לא מצאה ביטוי בהחלטת כבוד השופט גירסטל בדחיית הבקשה.

ג. דיון

- 5. עילת התביעה לפניי קמה לתחייה במתן פסה"ד ע"י כבוד השופט גירסטל ביום 23.12.97 בת.א. 210/94.

בעקבות פסה"ד עמדה בפני התובעים בחירת השבת המחסומים או מימוש הערבויות.

בכתבי הטענות של הצדדים קיימת מחלוקת עובדתית האם התובעים הודיעו על ויתור השבת המחסומים לידיהם, כבר ב- 1994.

6. יחד עם האמור לעיל קיימת טענת שיהוי/ התיישנות. הנתבעים מייחסים החלת מירוך ההתיישנות לעילת התביעה ב- 1994 בכל הנוגע למחסומים וויתור עליהם מצד התובעים. ניתן ב- 23.12.97 פסה"ד נגד הנתבעים, (התובעים דאז). לכן לכאורה חל על התביעה בכל הקשור עם מחסום התיישנות, מאחר ועברו $7\frac{1}{2}$ שנים מיום קיומה של העילה.

אולם לא די באמור לעיל זה מאחר ויש לבחון משמעות הגשת הבקשה למימוש הערבות בקביעת החלת מירוך התיישנות התביעה.

7. אין מחלוקת שסעיף 5 לחוק ההתיישנות תש"ח – 1958 חל בענין דנן. בע"א 3599/94 שמעון יופיטר נגד בנק לאומי לישראל פ"ד נ (5) 423, 428 כבוד השופט שטרסברג – כהן קבעה :

"תחילת ההתיישנות מתחילה לרוץ מהיום שבו נולדה התביעה שהיא היום בו מתגבשות העובדות המהוות את התובע בקיום החיוב כלפיו על ידי החייב... כשעילת התביעה היא הפרת חוזה, המתגבשת עילה זו לכל המוקדם ביום ההפרה ולא ביצירת החיוב."

עילת התביעה בכתב התביעה לפיי התגבשה ביום פסה"ד ב- 23.12.97. באותו יום הוסר כל מכשול משפטי להשבת המחסומים ו/או תביעה נזקית בגין תפיסתם. יש להעיר על כך שהתובעים בת.א. 210/94 הגישו תביעה שכנגד אשר נדחתה.

התובעים יזמו ההליך בבש"א 14769/02 (ת.א 210/94) בבקשה למימוש הערבויות. נקטית ההליך לא בא להאריך את תקופת

ההתיישנות. בדחיית הבקשה כבוד השופטת גרסטל ציינה שהתובעים לא טענו לדרישת השבת המחסומים.

8. מבלי להתייחס לטענת הנתבעים ל"ניתור" מצד התובעים די לקבוע שחל מירוץ ההתיישנות עילת התביעה מיום 23.12.97, התביעה לפניי הוגשה ב- 2.6.05. עברו יותר משבע שנים. ההליך בבש"א 14765/02 לא עצרה ו/או העריכה את תקופת ההתיישנות. אילו התובעים היו מגישים כתב התביעה לפניי ב- 2002 ועד 22.12.04 לא היתה חלה התיישנות.

9. טענת התובעים שבש"א 14769/02 שהגשתה היתה כנגד הכונס ולא הנתבעים, אינה נתמכת בנוסח החלטה. אילו נכונה הטענה אין בכך להביא לתחיית המתים. ההליך בבש"א לא האריכה את תקופת ההתיישנות מאחר ואינה תואמת ס' 15 לחוק ההתיישנות תש"ח – 1958. זה מאחר והבקשה הוגשה כנגד הכונס ולא הנתבעים.

10. לאור המסקנה שהתיישנה עילת התביעה חלה תקנה 101 (א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד – 1984. דין התביעה להדחות (ראה: רע"א 68/89 צור חברה לביטוח נגד מחמוד פ"ד מג (2) 626, 627).

אשר על כן הבקשה מתקבלת והתביעה נדחית על הסף.
דיון ביתר חלקה של הבקשה מתייתרת.
התביעה על פניו התיישנה.

אילו התביעה הוגשה ע"י עו"ד היה מקום לחייב את התובעים בהוצאות ושכ"ט עו"ד משמעותיות.
עצם העובדה שהתובעים לא היו מיוצגים יש לשמור על זכות כל אזרח להביע תביעותיהם לבית המשפט. לכן לפי נסיבות העניין הנני מחייב את התובעים בסך 2,500 ש"ח בהוצאות ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק. הסכום כאמור ישא בהפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לסילוקו בפועל.

**המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.
ניתנה היום כ"ט בטבת, תשס"ו (29 בינואר 2006) בהעדר.**

שטרק פאול 31360/05-54678313

פאול שטרק, שופט

קלדנית אביבה דן מאיר
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה